

ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ

Η γκιλοτίνα του γέλιου

4 κείμενα για την ΤΡΥΠΑ

2046 μ.χ

Το δίσεκτον έτος όπου η χώρα προχώρησε στα φλιτζάνια και
τες προφητείες κι άκουσε τα εξ' αμάξης απ' τους
γιουρογκρούπιζ σοφούς, που έχουν μανία με την ευσχημοσύνη
και τα παρτσακλά σχέδια, επετράπη η μπομπότα και ο ζόφος,
θεσμοθετήθη η αυτοχειρία και επετράπη ξανά το όνομα
Χαρίκλεια-εκ του χάρου-που ήταν χρόνια απαγορευμένο.
Χορτασμένοι με μπόλικο έρωτα μεταπολίτευσης οι κάτοικοι της
χώρας άρχισαν να διηγούνται παλαιές ιστορίες με κότες και
συνεταιρισμούς που είχαν ακούσει από γονιούς και
παραμυθάδες. Επροτάθη μάλιστα να σφαγιαστούν οι
μεσάζοντες και να ριχτούν σε λάκκο με χημικά. Ο κόσμος
έτρεχε στις παρυφές της πόλεως και στις Τρεις Γέφυρες κοντά
σε χωράφια για να πάρει πατάτα Νευροκοπίου και ζόγια
Δομοκού. Εκφράσεις από παλαιά ποιήματα βγήκαν στην
επιφάνεια και κάποιοι είπαν στ' αρχίδια μας δε θέλουμε
ηλεκτρικό, έχουμε και το σπαρματσέτο. Σταμάτησαν μάλιστα κι
οι ανασκαφές αφού συμφωνήθηκε ελλείψει χρημάτων να μην
ξανασχοληθούμε με το παρελθόν. Οι επεμβάσεις σιλικόνης στο
στήθος μεταφέρθησαν σε πλησιέστιες Βαλκανικές χώρες όπου το
βάμμα ιωδίου και τα υγρά φρένων ήσαν φτηνά. Σχολεία
συγχωνεύτηκαν και νέα βιβλία μαγειρικής βγήκαν στην αγορά.
Ο οργανισμός Λαμπράκη μετά από πρόταση του Γιώργου
Βέλτσου αποφάσισε να κάνει περιτομή στο προσωπικό του για

να κλείσει πιο εύκολα δουλειές με το Ισραήλ. Η Νάντια Μπουλέ επήγε ως εθελόντρια στη Νετ προλογίζοντας το Αντρέι Ρουμπλιόφ και η Βάνα Μπάρμπα ξαναγύρισε το Mediteraneo σε μια πιο πολιτική εκδοχή με γριές. Αυτή την μακρινή εποχή έγινε η ανασυγκρότηση της χώρας. Νέες λέξεις κατεχωρήθησαν στο λεξικό Μπαρμπινιώτη και επιτέλους έπεσε δραματικά το εργασιακό κόστος. Η χώρα ξαναπήρε τ' απάνω της, βγήκε στις αγορές και στα σκλαβοπάζαρα. Οι πολίτες σήμερα καταναλώνουν φτηνή πατάτα, ζαρζαβατικά και καμπρολάχανο. Κυκλοφορούν με μάσκες τελευταίας γενιάς αφού η χώρα έγινε ένα τεράστιο εργοτάξιο παραγωγής ενέργειας. Φυσικό αέριο, πετρέλαιο, πετροχημικά. Κάθε σπιθαμή γης δίδει εις την ανθρωπότητα ενέργεια. Η χώρα που ήτο κατάπυστη στα μάτια ευρωπαίων και μη, σήμερα τροφοδοτεί με ενέργεια ολόκληρο τον πλανήτη. Η πολυπόθητη ανάπτυξη έγινε κανών, ο δημόσιος τομέας καταργήθηκε και τα πανεπιστήμια έγιναν Χάρβαρντ και Μπέρκλει. Τους ζητιάνους και τους λαθρομετανάστες τους βρίσκεις πλέον ως κέρινα ομοιώματα στο μουσείο Βρέλλη. Οι θυσίες και οι εκκαθαρίσεις πιάσανε τόπο. Οι κυβερνώντες τού τότε και ο Νταλάρας γιορτάζονται και τιμούνται ως αντιστασιακοί. Άνθρωποι που κυνηγήθηκαν και χλευάστησαν απ' το πλήθος και τον όχλο αποκατεστάθησαν. Η χώρα γέμισε προτομές και μετονομάσθη σε Athens ανακηρύσσοντας την athens voice σε επίσημο και μοναδικό έντυπο της χώρας με περήφανο χορηγό την αμερικάνικη πρεσβεία. Το έντυπο που καταβάρθρωσε τον κομμουνισμό και το γερούνδιο απ' τη λογοτεχνία. Οι συντάκτες του θεωρούνται ήρωες φεντεραλιστές και τιμούνται παντοιοτρόπως στα γιουροφερνάλια που γιορτάζονται παγκοσμίως την εικοστή πρώτη Μαρτίου μαζί με την ημέρα ποίησης, μπριζόλας, ύπνου και πεολειχίας.

Σατυρικόν

Ανακάλυψα σ' ένα συρτάρι τις προτάσεις που είχα κάνει, παλαιόθεν, προς τον σύλλογο ευσπλαχνικών κυριών της πόλης μας. Μιαν άκρως δραστήρια οργάνωση πλουσίων κυριών, που, ενεργητικά και καθολικά ήσαν ταμένες στην ανακούφιση των αναξιοπαθούντων αυτού του κόσμου. Η πρόταση αφορούσε τα μπορντέλα. Ή καλλίτερα τα δύστυχα δίποδα αρσενικά που σπαταλούσαν το χαρτζιλίκι τους για να ξεκαυλώσουν, μιας και η τρέχουσα ηθική δεν επέτρεπε εργολαβίες μεταξύ χριστιανών εκτός γάμου. Τριχωτοί άντρες που ζούσαν για το γήπεδο, χήροι νεοπαγείς, δικαστές που έγραφαν ποιήματα, ανυπόμονοι αρραβωνιασμένοι, συμβολαιογράφοι αιχμάλωτοι της συμβατικότητας, παπάδες πυρωμένοι απ' τις λάβρες του πόθου, άντρες που είχαν μιαν αρρωστημένη δειλία ή άντρες που τους χτύπησε μια δυσμένεια της φύσεως. Δυσμορφία, ατελής στύση, ιδιάζουσες διαστροφές. Το μπορντέλο ήταν γι' αυτούς ένα ευαγές ίδρυμα, αναντικατάστατο και φιλανθρωπικό. Θα μπορούσαν λοιπόν οι ευσπλαχνικές πλούσιες κυρίες να παίξουν το ρόλο των δύστυχων κοριτσιών που αναγκαστήκαν να βγουν στο κουρμπέτι λόγω πενίας. Που έγιναν βορά του νταβατζή του μητροπολίτη και του χωροφύλακα. Ο σύλλογος κυριών θα μπορούσε να αναλάβει αποτελεσματικά τη σεξουαλική αποκατάσταση των αδικημένων αντρών. Θα μπορούσαν να συνεισφέρουν σφόδρα στην εκπαίδευση ιδρύοντας ερωτικά σχολεία, κάτι σαν λύκεια του οργασμού. Οι ευσπλαχνικές κυρίες θα μπορούσαν να καταργήσουν τους οίκους ανοχής φτιάχνοντας τους οίκους μη ανοχής. Αν οι ταλαιπωρημένες

κοπέλες ανέχονταν, που σημαίνει πως υπόφεραν με συγκατάβαση, οι κυρίες θα πρόσφεραν αμισθί το σώμα τους και την ίδια τους την ύπαρξη για να ικανοποιήσουν τους δούλους του θεού που δεν είχαν πού την ψωλήν κλίνει. Η πρότασή μου αυτή όμως, εκλάπη και αντιγράφη σκαιώς από στελέχη οπαδούς και φίλους του πανελληνίου σοσιαλιστικού κινήματος το οποίο είδε την ουσία της οραματικά, βάζοντας στόχο να την υλοποιήσει καθ' ολοκληρίαν. Κατάφερε να κάνει τις υπηρεσίες ζηλευτά μπουρδέλα, φυσικά με επιστημονικές ονομασίες, όπως πολεοδομία, κεπ, εφορία, ικα, τεβε και λοιπά ανοίγοντας νέους λαμπρούς δρόμους στην σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των ελλήνων. Φτιάχνοντας σχολές δημόσιας διοίκησης, δηλαδή σπουδαγμένες πουτάνες έτοιμες να ανασυγκροτήσουν τον ετοιμόρροπο δημόσιο τομέα. Η σημερινή όμως κρίσις ανάγκασε τους γερμανούς φιλέλληνες, παιδεραστές, κοπρολάγνους και ποδόφιλους χριστιανοσοσιαλδημοκράτες και οραματιστές του τρύπιου ράιχ και της ξανθιάς μπύρας να κλείσουν οριστικά τα μπορντέλα της χώρας, τις σχολές και τα μαυσωλεία της κομματικής ερωτικής σχέτας. Δυο μεταλλαγμένοι θαλάσσιοι ελέφαντες τέως αντιπρόεδροι που φημολογείται ότι έχουν εξαφανίσει το φυτοπλαγκτόν της μεσογείου, οπαδοί του φεντεραλισμού-δηλαδή της OEM (ομοσπονδία ευρωπαϊκών μπουρδέλων)- μαζί με τη συνδρομή της τρόικα, ενός μυθικού ανδρογύναιου τέρατος έχουν βάλει σκοπό της ζωής τους την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και την μύηση στο σοδομισμό των κατωτέρων τάξεων αλλά και μιας μεγάλης μερίδας των μεσαίων στρωμάτων. Οι εν λόγω αντιπρόεδροι βεβαίως έχουν χεσμένο το πολιτικό κόστος διότι ενυμφεύθησαν νωρίς πλούσια και καπάτσα κορίτσια. Ευυπόληπτες κυρίες, δραστήριες και ευσπλαχνικές, ιδρυτικά μέλη των συλλόγων ελεημοσύνης της χώρας. Ελέγετο μάλιστα πως όταν η ιέρεια της ελληνικής ολυμπιακής επιτροπής καλεί εις το σαλέ της στην Ελβετία τους σωτήρες του έθνους πέφτει πολύ καλαμπούρι. Γλεντζέδες άνθρωποι, ελεύθεροι, κυρίες που έχουν το μουνί τους ταμένο στη σωτηρία της πατρίδας. Γυναίκες εφοπλιστών και βιομηχάνων, επιχειρηματίες και καναλάρχες που βγάζουν τις κυρίες τους στο κουρμπέτι των αγορών. Οι λεγόμενες γαμιόλες

του πι-εσ-άι. Ετελέσθη μάλιστα συμβολικά κι ένας γάμος. Ο γνωστός κύριος τραπεζίτης, ο σοφός αγκιτάτωρ ενυμφεύθη την διευθύντρια του διεθνούς νομισματικού ταμείου την επονομαζόμενη «γελαδομούνα» σε ένα ευρωπαϊκό πάρτι με τεχνογνωσία από μπούνγκα μπούνγκα. Ο θρύλος λέει πως μαζεύτηκαν στη μεγάλη αίθουσα όλες οι πουτάνες με τουαλέτες και οι κύριοι με σμόκιν. Η «γελαδομούνα» ντυμένη στ' άσπρα μ' ένα λεπτό τούλινο βέλο, ζήτησε απ' την τραγουδίστρια της βραδιάς να ερμηνεύσει το Ave Maria του Schubert, κι ενώ εκείνη τραγουδούσε, όλος ο κόσμος έκλαψε.

Νεκρολογία Μήτσου Νταβά

[από την μονογραφία: ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ]

Ο Μήτσος Νταβάς είχε σπουδάσει ηλεκτρολογικά επιστήμει στο Βερολίνο. Βέρν τάλπλ τσόγλανος, από παιδίον εξέθρεπτε ιδίοις εξόδοις πνευματικά τέκνα με αποκορύφωμα το σύγγραμμα Ιδέες και τσόκαρα. Ο Μήτσος Νταβάς είχε ξεχαστεί στο φορμαλισμό μιας Αβησσυνίας. Μιας ερήμου πνευματικής όπου δεν υπήρχαν μπιτ θηλυκά παρά γερμαναράδες φιλόσοφοι και σπουδαία λουκάνικα. Αγαπούσε το Μπάχ και δεν έχανε την ευκαιρία να πιάνει φιλίες λέγοντας γνωμικά. Ρέκτης των ιδεών και χαοτικός αναλυτής του πολιτισμικού σοκ που υπέστη ο χωρικός που κατέβηκε για πρώτη φορά στα Κτελ Κηφισού περνώντας σε φάση εξάχνωσης της σεξουαλικής του υποτονίας. Αλλά και βαθύνους στις παλίμψηστες αυξομειώσεις συναισθήματος. Κλασικός διανοούμενος με πλούσιο μεταφραστικό έργο και δημόσιο λόγο. Αγιάτρευτα ελευθερομανής, ανατρεπτικός τόσο ώστε να παίρνει βραβεία από θειάδες ποιήτριες γκόμενες του Παλαμά και του Σικελιανού. Καθ' όλην τη μεταπολιτευτική περίοδο, γνωστή και ως αρχή της χιλιετίας του ευνουχισμένου ακροατή, υπήρξε πνευματικός ταγός της ελληνομπαρόκ παροικίας της πλατείας Κολωνακίου, της Δεξαμενής αλλά και ακούραστος σύμβουλος του υπουργού πολιτισμικού οργανισμού Νερουλάνου. Ο Μήτσος Νταβάς έλαβε μέρος στην εξέγερση του Μάη του 68 φτιάχνοντας φασουλάδα στα υπόγεια της Σορβόννης ταΐζοντας και καρδαμώνοντας τους εξεγερμένους φοιτητές. Λίγο πριν την επάρατο επταετία λειτούργησε αποστακτήρα σε στάνη κοντά

στο Λιδορίκι. Τα τελευταία χρόνια έγραφε μυθιστορήματα και κριτικές στην εφημερίδα Τα Νέα. Χρημάτισε επίσης ισόβιος πρόεδρος του εκεβί. Πολυπράγμων και ακαταπόνητος, ο Μήτσος Νταβάς έχασε τη ζωή του από τροχαίο στο Καπανδρίτι όπου θα έδινε διάλεξη για τον ερωτισμό στα χρόνια της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Το χιούμορ που σπιλώνει τη σοβαροφάνεια

Σπίλον ονομάζει ο Ψευδολουκιανός το σπέρμα που άφησε ένας επισκέπτης στο άγαλμα της Αφροδίτης της Κνίδου με το οποίο συνουσιάστηκε λάθρα ένα βράδυ. «Των ερωτικών περιπλοκών τα ίχνη τούτα» ανακάλυψε την επομένη η κλειδοφύλαξ του ναού. Δηλαδή χυσιές πάνω στο ιερό μάρμαρο. Βεβαίως οι ύστεροι χριστιανοί και θεοσεβούμενοι έντυσαν τα αγάλματα με χιτώνες και άμφια για να τα προστατέψουν από καυλωμένους αλκοολικούς και ξενύχτηδες αρχαίους που πριν παν για ύπνο έριχναν έναν πούτσο στη θεά ή στο θεό του ναού της γειτονιάς. Κάτι σαν την έβγα του γαμησιού. Τους άρεζε το χαϊδόλογημα και το κρύο μάρμαρο. Δεν έκλεβαν αλλά ασελγούσαν. Η ασέλγεια ήταν μια βέβηλη πράξη αλλά άκρως ιαματική για τους κελουστές του μεσονυχτίου. Βεβαίως οι βυζαντινοί αυτοκράτορες ως πιο καπάτσοι περιχαράκωσαν τους αγίους και τις αγίες στις εικόνες ώστε να μην προκαλούν. Και φυσικά παραμόρφωσαν τα πρόσωπα και τα σώματα με σκοπό να μην έχει στύση ο πιστός κατά τη θεία λειτουργία και να μη σκέφτεται πως θα τρυπώσει το βράδυ στο ναό για να βωμολογήσει τις άγιες εικόνες, κοινώς να τον παίξει μπροστά στην αγία Αικατερίνη ή τον συνοφρυωμένο όσιο Ονούφριο. Από την βυζαντινή εικονογραφία μπορεί να καταλάβει κάποιος πως γεννήθηκαν οι θεούσες. Ένα είδος γυναίκας με σκληρή γουρουνίσια τρίχα και κώλο μπαζωμένο από λίπος, κυτταρίτιδα και κατακρατούντα υγρά. Και φυσικά έναν εγκέφαλο σε πλήρη καταστολή. Γεμάτο βιβλικά αποφθέγματα, ύμνους, απολυτίκια,

κοντάκια κι έναν κατάλογο αμαρτιών και απαγορευμένων πράξεων. Όμως οι ασελγούντες κατά αγαλμάτων και ερμαϊκών στηλών κατά την αρχαιότητα ήταν οι αναρχικοί της εποχής. Ήταν οι αλήτες που βυσσοδομούσαν εναντίον του ιερατείου και εναντίον κάθε ιερού και όσιου. Σε μια εποχή δούλων, πολέμων και πλατωνικής φιλοσοφίας. Σε μια εποχή τελετουργικής μαλακίας όπου θυσιάζονταν άνθρωποι και ζώα για να έχει καλό άνεμο η πολεμική φρεγάτα του βασιλιά-παράφρονα. Οι ομοιότητες με τη σημερινή εποχή είναι αρκετές και δεν επρόκειτο βεβαίως για συμπτώσεις. Λίγο πολύ όλοι έχουμε εικόνες απ' τον προσφάτως ομαδικό λαϊκό βίο της υπαίθρου. Τα νυχτέρια της ελιάς, το αρμάθιασμα του καπνού, τον αργαλειό, το χοροστάσι του γάμου, τις παρηγοριές, τις μακαριές μετά την κηδεία, το ξενύχτι του νεκρού, τα στρατόπεδα, τα μοναστήρια, τις βάρδιες των ναυτικών. Εκεί που έσκαγαν απίθανες βωμολοχίες και στήνονταν ξεκωλιαστικές πλάκες και συμπεριφορές. Εκεί που σιγόβραζε ο σουρεαλισμός πριν το σουρεαλισμό και μαλάκωνε τις τραγωδίες της καθημερινότητας. Εκεί που τα μέλη της μείζονος οικογένειας, παππούδες, γιαγιάδες, εγγόνια και παραπαίδια συμβίωναν, συνέτρωγαν, συνέπιπταν, συνουσιάζονταν, πέρδονταν, ρεύονταν σε κοινούς χώρους γύρω απ' την εστία. Εκεί που οι φυσικές ανάγκες, οι φυσικές οσμές και οι φυσικοί ήχοι συνυπήρχαν με το κλάμα του βρέφους και τον επιθανάτιο ρόγχο. Εκεί που η ερωτική οργασμική κραυγή συνεορτάζονταν με τον αυτοϊκανοποιούμενο σπασμό του εφήβου και η πορδή της γιαγιάς ζευγάρωνε με τη μυρουδιά της φρέσκιας λειτουργιάς. Εκεί που δεν είχε παρεισφρήσει ακόμα η μικροαστική ηθική δένοντας στους πασσάλους της σεμνοτυφίας το χιούμορ και τους χυμούς του. Εκεί που τα λόγια μύριζαν ελευθερία σωματική και οι πράξεις ήταν εναρμονισμένες με τη φύση τους. Εκεί που η βωμολοχία ήταν απελευθερωτική κι όχι βρισιά και χυδαιότητα. Εκεί που ο θρησκευτικός υποκριτικός δογματισμός δεν κατάφερνε να φιμώσει τη χαρά της κυριολεξίας. Εκεί που δεν υπήρχε Βατικανό και Φανάρι αλλά ένας πρωτόγονος παράδεισος ερωτικής αθωότητας. Οι μνήμες απ' τα θεσμοφόρια, τη φθινοπωρινή γιορτή της σποράς προς τιμήν της Δήμητρας. Εκεί

που η φάλαινα σήμαινε και υπερμεγέθης φαλλός και ο Ισθμός της Κορίνθου σήμαινε αιδοίο στενό. Και κάποιος πήγαινε στα Ίσθμια για τους αγώνες αλλά και τη στενότητα του αιδοίου. Και ο Αριστοφάνης στην Ειρήνη του γράφει πως, και μόνο που σκέφτομαι τους αγώνες μουνιού που θα γίνουν στα Ίσθμια πάω να κλείσω αμέσως ένα αντίσκηνο για τον πούτσο μου.